

Andrzej Kutyłowski

Rudno, gm. Wilanów, woj. białskopodlaskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 48

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

fragmenty naczyń i półwytwory krzemienne. Na terenie innych wykopów nie stwierdzono obecności obiektów sieruchoomych. W oparciu o obserwację układu stratygraficznego wydzielono: warstwę /I/ oraz, dochodzącą do 25 cm głębokości licząc od powierzchni stanowiska i warstwę /II/ utworzoną z ciemno-żółtego piasku z obecnością materiału każytkowego.

Materiał archeologiczny pozyskany w wyniku badań charakteryzuje się dużą ilością wyrobów glinianych, które są reprezentowane przez fragmenty takich naczyń jak: puchery, amfory, flaszki z kryzą i naczynia szarobowe oraz ozdoby w postaci paciorków rurkowatych. Ponadto wśród wyrobów krzemiennych należy wyróżnić skrobaczki oraz grociak lancetowaty pokryty starannym symetrycznym rytowaniem. Stanowisko jest datowane na fazę wiosecką wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

KHMNO, gm. Wilanów
woj. białkopodlaskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował KKI w Lublinie. Pierwszy sezon badań.

Głównym typem kultury amfor kulistych.

Głównym typem kultury amfor kulistych jest na skłonie niewielkiej wyniosłości, nad rzeką Żarnica. Odkryte zostało podczas kopania dołu pod fundamenty stodoły. Wstrafiono wtedy na dwa groby okrągłokształtne. Jeden grób został całkowicie zniszczony, a jego inwentarz rozproszony. Natomiast drugiego odsłonięty został tylko narożnik. Ten nienaruszony został wyeksploatowany w całości przez grupę studentów IV r. archeologii, pod kierunkiem autora sprawozdania.

Grób ten, z granitowych głazów, przykryty dwoma kamiennymi płytami, zbudowany na bazie bardzo zbliżonej do prostokąta miał następujące wymiary: długość - 320 cm, szerokość - 220 cm, wysokość - 130 cm. Zalegał na głębokości 100 cm od obecnej powierzchni gruntu. Obstaw komory grobowej składała się z 14 dużych głazów ustawionych na sztorc. Pokrywą komory stanowiły dwie płyty, pochodzące najprawdopodobniej z jednego głazu, z wyraźnymi śladami celowej i starannej obróbki. Podobne ślady nosiły na sobie głazy z obudowy, szczególnie wyraźne w partiach górnych /prawie płaskie powierzchnie stykowe z płytami/. Na uwagę zasługuje wyjątkowa staranność budowy konstrukcji grobu. Po jego dokładnym oczyszczeniu nie sposób było widać cienkie; szpilki między poszczególnymi głazami, tak dopasowane i dodatkowo uszczelnione drobnymi okrzeskami kamiennymi. Wypełnienie komory grobowej stanowiła szlamowana glina z domieszką piasku, nieco różniąca się konsystencją od otaczającego grób podłoża. Dno komory zalegało na głębokości 120 cm i tworzyło go warstwa luźnych płaskich otoczaków i okrzesków kamiennych, tworzących rodzaj bruku z cienką kilkumilimetryczną warstwą spoiwiczną, gliniastą ziemi z wtrętami okruchów węgla drzewnego. Większy, owalny otoczak, o lekko wklęsłej powierzchni, położony przy północnej, krótszej ścianie grobu, wydaje się być celowo złożony w tym miejscu, tworząc rodzaj podglówka. Obok niego, ułożono jedyną zachowaną szczątki zmarłego - dwa zęby. Inwentarz grobowy stanowiły dwa naczynia; bardzo źle zachowane: jedna średniej wielkości amfora, formy drugiego nie udało się odtworzyć. Na uwagę zasługują odkryte ślady ognisk. Jedno zamknięte, usytuowane nieco nad płytą grobową, drugie być może wewnątrz. Ze względu na niewielką powierzchnię wykopu /między zabudowaniami/ tego problemu nie udało się rozwiązać. Grób w całości przewieszony został do Białej Podlaskiej, gdzie będzie zrekonstruowany przy nowej siedzibie Muzeum Okręgowego.

Sondowanie terenu sąsiada obok wyeksploatowanego grobu, do głębokości 130 cm, pozwoliło z dużą dokładnością wyznaczyć położenie następnego grobu.

Badania będą kontynuowane.

RYBINY, gm. Topólka
woj. śląskie
Stanowisko ?

patrz paleolit i mesolit